

**Orasõ Janika rahvalaulust
ja Hurda preemiäst**

Kae lk 2

**Nuur valguskunstnik ja
kõrraldaja Vijardi Mari**

Kae lk 3

**Kuis vesipüks järve
veeren tsuklõjtit hiidüt**

Kae lk 4

Jaigi vaim Roosikul

RAHMANI HEBBO

Võromaal peri tunnõdu kirämehe Jaigi Juhanil 120. sünnüaastapäiv om Võromaa kultuuriello toonu hulga põnovit ettevõtmiisi. Parhilla käävä Roosikul kipõ tiatriproovi. Järgmädsel nädälil tulõva sääl kõrraga lava pääle kats lühküt tükkü, miä kõnõlõsõ Jaigi elost ja loomungust – «Mis sa tont vahid?» ja «Jutvestja lahkumine». Noid mängitas neläl ödagul 8.–11. põimukool Roosiku koolimajan ja koolimaja kuurin.

RAHMANI HEBBO PILT

Näitemängu «Mis sa tont vahid?» pruuv. Suumani Toomas (kural) mäng tükün tont Jutsivurri, Öunapuu Imre (hüvvä kätt) Jaiki. Kesken istus lavastaja Ruusmaa Vootele.

Käve paiga pääl ja püüdse tiatritegijä pruuvõst kinni. Lennuki Urmas, kelle tettü om noist tükkest «Jutvestja lahkumine», kõnõl, miä tedä Jaigi elolu man kõgõ inämb kõütse.

«Mõlõmba luu omma Jaigi elost, edimäne om sääne lõbusamb, sääl saa tä kokko uma tonni Jutsivuriga, kiä ehttondilugult pidä hinnäst väega ausamiiselt üllen nänä jõudva kuun märgotõn tuuni, miä Juhanil elon puudu või olla. Ruusmaa Vootele om tuu kirotanu säändsehe aigo, ku Jaik olf Eestimaast joba eräldünü pääle tuud, ku nänä pidivä siist är pagõma. Tä olf iks parasjago hull inemine. Sai tuust arvo, ku loi timä «Tirolianat». Tä säädse uma elo, julgõolõgi ja perre ohtu tuu nimel, et eestläisil

olõs võimalus sääl vällamaal kongi kuun kävvü. Tuuperäst taheti tedä esiki mitmõlt puult vällä nõsta. Tä iks õiõnd vasta, ku näkk ebaõglust, näütuses tuuaigsõ Saksamaa valitsusõ puult, kuigi nänä olli jo pagulasõ ja näil es olõ määndsitki õiguisi. Nänä olõs võinu lihtsäle tenoligu olla, et näil lasti sääl ellä. Põra vast inämb säändsit õiglusõ iist saisivit inemiisi ei olõ. Kaõs.

Jaigi elokük olf kah andsák. Lugu, millega ma tegele, om aost inne timä surma, ku nänä läbi Saksamaa, Tirooli ja Prantsusmaa jõudsõ peräkõrd Ruutsi, kohe nänä õkva kõrraga tahtsõ

minnä. Juhanil olf ajukasuja ja Stockholmin olõs tuud saanu lõigata. A tuuperäst, et nänä nii suurõ tsõõri pidi tegemä, sai näil pallo rahha tii pääl otsa ni lõikusõ jaos inämb es jakku. Seon luun tä saagi inne surma ütten maahajätün kuurin kokko säändse tegeläsega nigu Sissy, kiä pand tälle päähä mõtõ, miä võiolla veidü päst Jaiki suurõst tontõ igätsüest. Tä jo tundsõ Eestist är ollõn, et tondi es tulõ timäga ütten.»

Tükü vaba hengega inemiisile

Tõõsõ lühkü näitemängu «Mis sa tont vahid?» autor ja lavas-

taja Ruusmaa Vootele ütelf, et tälle miildüs Jaigi puhul kõgõ inämb tuu, ku pallo tä kõkkõ usksõ, esieränis umma luuduhe. «Olf iks kimmä hengegä miis.» Tuu kotsilõ, kink jaos nuu lavastusõ kõgõ parõmbalõ passisõ, arvas Ruusmaa niimuudu: «Võiolla väikuil latsil olõ-i nii pallo kaia. Mi märgota iks elost, inemises, alatiidvüest ja ülepeä tuust, miä tähendäs olla inemine. Arva, et neo tükü omma mõtõld inemiisile, kinkal om vaba hing, kiä tundva, et omma lõõdnü uma viie, kui muudu ellä ja usku.»

Latsifestival Võrol. Minevä nädälivaihtusõ, 27.–28. hainakuul olf Võro liin latsi täüs - peeti latsifestivaali «Rõkkab rõõmust maakerä». Katõ päävä joosul olli tüütärõ, kontsõrdi, näüdäti tsirkust ja mustkunsti, sai egäl puul ja ekä muudu mängi. Seo pilt om tett Võro instituudi aian, kon latsõ saiva ütten Jäno-Jussi ja Jäno-Johannaga võro kiilt oppi. Näüdäti ka multikit, meisterdedi ja huvilidsõ saiva virtuaalreaalsusõn suidsusannan kävvü.

UL

Tulõ Uma Meki joogitsõõr

8.–11. põimukool saa viietõist-kümnen Vana-Võromaa ja Setomaa talon vai ettevõtõn juudavat kraami mekki.

Pakutas mi kandin toodõttut piimä, tsäid, mahla, mõnõl puul ka kangõmbat kraami. Kõrvalõ saa hampsada paiklikku söögikraami ja mitmõ osavõtja pakva väsunüile ka üümajja. «Serbämi külmä ja lämmin!» kutsva kõrraldaja küläliisi joogipääväle.

Ligembät teedüst saa internetist kodolehe <http://www.visitvoru.ee/joogitsoor> päält.

UL

Varõssõ tiiristin tulõ Pühajõõ käsituulaat

10. põimukool peetäs Osola lähkül Varõssõl neländät kõrda Pühajõõ käsituulaatu. Nigu iks, kaubõldas ka seo kõrd õnnõ umamaa käsituü ja talokaubaga. Kimmäle või laudu päält saia käsituükundlit, ehtit, savitüüd, puutüüd, sepätüüd, mett ja muud söögikraami.

Laat nakkas pääle kell 10. Teedüst saa mano kaia Pühajõõ käsituulaatu Facebooki lehe päält vai küssü kõrraldaja Osola küläseltsi telefoni 5396 8119 päält.

Pia kolm meetrit pikk ütsäväginne. Rõugõ vallan Tagakolga külän Alska talun kasus sjoõ aasta üts väega väkev kasv - ütsäväginne (ühkeksäväginne). Kutsutas viil kah ütsävägelidses, soetubakas ja saameheväes. Väke om taal kasvul joba tuuperäst, et tä

om hää ravikasv, a sjoõ om pia kolm meetrit kõrgõ (280 cm) ja perenaanõ korjas timä häitsmit tõsõ kõrra rõdu päält.

Vanarahvas kõnõlõs, et ütsävägidest saa api 99 tõvõ vai hädä puhul. Esieränis häste pidi tä avitama kura silmä ja nõidmisõ vasta. Häitsmist ja lehist keedetäs tiid, midä juvvas kõhã vai ka neeru- ja põiõhädä kõrral. Lehti võit katski tampi ja panda ohatisõ vai haudunu kotsusõ pääle. Viimätsel aol omma aiahuvilidsõ tedä kasvatanu ka niisama ilu peräst.

Ütsävägist om Alska talu saina veeren kasunu joba peris mitmõl aastal, a nii vägevät nätäs tan edimäst kõrda. Arvata om, et edimäne nakas kasuma talvisõl aol tsirgõlõ pantuist siimnist.

ANTONI ANNIKA jutt ja pildi

Noorõ kõrraldi Kanepin suurõ festivali

RAHMANI HEBBO

19.–20. hainakuul peeti Kanepin edimäst kõrda Kanepi festivali. Pido olf ette võet väega suurõlt: katõ päävä joosul asti Jõksi laululava man üles tunnõdu bändi, näütuses Singer Vinger, Bombillaz, Shanon ja viil tõisigi.

Säälsaman olf üles säet ka valgusmõts ja sai nätä uhkõt valgusetendüst. Kanepi seldimajaja man peeti laatu, kon müüdi kotsuspäälisist ja kanebikasvõst tettüt kraami. Huvilidsõ saiva ossa võtta tsihiotismismängust NutiKanep, miä tutvusf Kanepi valda, ja kävvü kanebilabürindin,

MÜÜRSEPA TUULE PILT

Kellamäe talu kanepipõllu sisse tetti festivali puhus labürint, midä saava põimukool lõpuni kõik tahtja esi kaema minnä.

määnest varramba Eestin olnu olõki-i. Elo (12) kõnõl, et la-

bürindin kävvü olf väega äge, egä nuka pääl olli sildi, millest

mõnõ kiroti kanebikasvust ja tuu pruukmisõ võimaluisist, tõsõ hoobis Kanepi kandi elost. «Peris põnnõv olf, kasvu olli kõrgõ ja mitu kõrda essümi är kah, a mõnõ kotsusõ pääl olli raa õigõ tii pääle sökutu.» Henn (10) ütelf manõ: «Ma es lõvväki lõppu üles, jäie silte kaema. Üte sildi pääl olf kirän, et är siist kasvõ võtku, muidu näet säidse aastat nägemisi.» «Jaa, a Henn võtsõ iks!» märkse Elo.

Festival lõppi uhkõt tulõvärgiga. Pito kõrraldiva Kanepi valla nuurikeskuisi noorõ. Tuu om iks väkev, et Kanepi kant om uma nime üle uhkõt, om lõõdnü tuu kaudu uma näõ ja et sääl om pallo inemisi, kiä kodokandi ellu vitä tahtva.

Vijardi Mari tege valgusõga kunsti

RAHMANI HEBO

Nuur võrokõnõ Vijardi Mari müü elektroonikat, tege Perimüsmuusiga Aidan valgust ja kõrraldas kodokotusõn kultuuri.

Käve puulpäävä õdagu Tar-to liinan ja imehti, mille om uulidsa pääl õnnõ peotäüs inemiisi ja nuu paistusõ kah kõik üle kolmõkümne aastaga vana olõvat. Sõs tull miilde, et om suvi ja noorõ omma kõik Eestit pite lajan, egäüts uman koton. Mõni vast mofotos sääl niisama, a hää om Facebookist ja muialt nätä, et pallo omma ka ammõtin mitmidõ projektega.

Üts säändsist tegüsst nuurist om Antsla kandist Kraavilt peri Vijardi Mari (21), kellega saimi kokko Võrol Euronicsi poodi man, kon tä müü tegemii-si kõrvalt viil suvõl tüütäs. Kõnõlimi timä kõrraldõdust laagrist Kraavijämm, Villändi kultuuriakadeemiän opmisõst, a tuust kah, kuimuudu kotost är ollõn om iks hää uma kandõ inemiisiga kokko trehvädä.

Opp valgusõ kujondust
Opi Tar-to Ülikooli Villändi kultuuriakadeemiä etenduskunstõ visuaaltehnoloogia opikava valguskujundusõ eriala pääl, edimäne aasta sai õkva läbi. A põra om kõgõ tähtsamb projekt laagri kõrraldaminõ. Laagri om bände kokkosäädmise mõtõld ja piämi tuud 31. hainakuust 3. põimukuuni Kraavi külän vanan rahvamajan, midä olõ-i no pikkä aigu pruugit.

Mõtõ laagrit kõrralda tull' umast elost
Jõudsõ laagri kõrraldamisõ mano niimuudu, et opsõ aasta aigu tagasi Villändin hoobis perimüsmuusiga eriala pääl väikutkannõd.

RAHMANI HEBO PILT

Nuur valguskunstnik ja kultuurikõrraldaja Vijardi Mari.

Sääl sai pallodõ muusikidõga kokko ja sõs tundu, et sääne bändilaagri olõs kihvt asi. Mõtõ uman kodokülän tuud kõrralda om mul joba aastit päään olnu, a no tull tahtminõ tuu är tetä. Hää praktika hindäle valgusõ tegemise poolõ päält, a kõrraldamisõ ja vastutamisõ möttön kah.

Bändi astva üles avaligu kontsõrdiga
Edimädsel pääväl saami kokko, kolimi rahvamajja sisse. Sõs panõmi bändi kokko. Tuu käü rohkõmb tuu perrä, määnest muusikat egäüts tetä taht, mitte tuu perrä, määnest pilli tä mäng. Põra om edimäne aasta ja tuuperäst veidü ossavõtjit, a looda, et vähembält kats bändi saa kokko. Kirjapanduidõ hulgan om näütüses kolm trummimist, klahvi-

mängjä, kitramängjä, viiuli ja ukulele mängjä ni kõik omma nõun viil laulma kah – tuu om huvitav, harilikult tahtva kõik mugu pilli mängi, a suud valla ei julgu tetä. 3. põimukuu õdagu kell 20 tulõ Kraavi kerigu kõrral lõpukontsõrt. Meil seo aasta küläpäivi ei olõ, sõs om määnegi ettevõtminõ külärhavalõ kah.

Villändi elo miildüs
Põra suvõl toimõnda rohkõmb jah siin kandin, a muul aol olõ inämbüste Villändin. Sina jõudminõ olf kah üts paras juhus. Põhikooli lõpun tahtsõ väega näütlejäs saia. Sis kai-gi, et tuul aastal, ku ma lõpõta gümnaasiumi, võetas Villändihe näütlejätudõngit. Tuu mõtõ olf sis kolm aastakka päään, a 12. klassin naksi kohustuslist kirändüst kaema ja sai arvu,

et tiatri olõ-i vast iks peris mu teemä. A tahtsõ Villändihe iks minnä ja kai, midä sääl viil oppi saa. Mõtli, et helüteh-noloogia olõs hää tüükotus, a tuust es tiä ma midägi. Kultuurikõrraldustõ pruuvsõ kah, a sääl jäi joonõ ala. Muusigaosakunnan sai erialaproovil maksimumi ja kai, et olkõ noh, ma ei kujuda külh hinnäst ku perimüsmuusikut ette, a proovi är, paistus, et nä tahtva minno sinnä. Käve sis aasta sääl är, a poolõ pääl lät maru rassõs, tahtsõ koolist är tulla. Önnõs olf mul üts ühikaselsiline, kiä esi opp kah valguskujondust. Tä ütelf: är minku koolist är, vaihta õnnõ eriala. Niimuudu ma sinnä valgusõ pääle sai. Ja siiamaani olõ-i kahitsõnu. Ei tuud edimäst aastakka muusigaosakunnan, ei ka seod vahtsõt eriala.

Pääle edimäst praktikak õkva tüüle

Olli praktikak edimäst kõrda õnnõ kats nädälit valguspulti putnu, ku juhtu nii, et sai õkva hindälegi üllätüses Perimüsmuusiga Aita tüüle. Sääl saa kontsõrtõlõ valgust tetä, nii et olõ iks muusikaga kah kõüdet. Ja huvitaval kombõl jõudsõ esiki tiatri mano tagasi: meil omma praktika ka tiatrimajan.

Põnnõv eriala

Erialatundi and meil Endla tiatri valgusala juht Vaiguri Margus. Olõmi siiamaani opnu valgusõ tsihte ja värvitsõõrõ. Ja näütüses kuimuudu saa tetä tuud, et panõt käe saina ette ja tuu pääle tulõ kõllanõ valgus, a vari tulõ hoobis verrev ja sain om esi viil sinist värvü. Häste põnõva aša. Edimält sai muidoki põhifüü-sikat kah opitus ja pallo om

elektrilist puult kah.

Valgustaminõ om iks kunst. Mullõ miildüs tuu ammõdi man, et saa värvega nii pallo kontrolli, määne tunnõ lava päält tulõ. Esieränis kontsõrtõga omma mullõ senimaani peris vaba käe antu. Saa esi kokko panda, määndse värvü kokko pasva. Önnõ vaihõpääll muusigu ütles, et mõni lugu võinu kurvõmba vai rõõmsamba tooniga olla. Tiatrin iks lavastaja harilikult tiid, määnest värvü tä kohe taht saia, tuu nii põnnõv ei olõ.

A sääl saa vaihõpääll tõistmuudu põnnõvust. Meile om juhtunu sääne kursus, kon kiäki väega korgust ei kannata. A tüü iks nõud, et tulõ mõnikõrd rassõ tehnikaga kohegi viie meetri korgusõlõ ronni. Sõs passit sääl korgõl ja ei tiäki, kas loksus retel jalgu all vai värisese jala esi. Ikäv egäl juhul ei nakka.

Kõgõ tähtsamb om iks hää seltskund

Seltskund om Villändin iks väega hää, kõik muusigu ja muu tegeläse. Noidõ man tunnõt hinnäst pallo vabambalt, ei piä põdõma säändsides asju peräst, et midä sälgä panda vai midägi säänest. Villändi om keset Eestit, sinnä tulõ egäst nukast inemiisi kokko. Siist kandist om kah rahvast, muusigaosakunnan om kats tütrikku, tandsu opp mu uma Kraavi külä inemine Pruuli Egely. Uma kandõ inemiisiga om õkva tõnõ klapp. Ku ma viil muusikat opsõ, sõs teimi kuun üte Moostest peri lõõdsamängjaga eriala- arvõstusõl säändse triki, et kõnõlõmi terve kontsõrdi ao võro keelen. Perän viil mitu oppajat tullü ütlemä, et väega äge ja nä es tiäki, et mi niimuudu kõnõlda mõistami. Nii et jah, häpü olõ-i pidänü uma periolõmisõ peräst tundma, õnnõ uhkust.

Priinime lugu

Rubriigin kõnõldas perekunnanimi periolõmisõst ja tähendüsest.

Hanimägi, Animägi

Perekunnanimel *Hanimägi* om täämbädsel pääväl 65 kandjat. Tuu nimi om edimält annõt õnnõ Harglõ kihlkunnan Saru külän Leegustõ talun, a ka ütten Põru talun. Leegustõ talu Hanimäe nimega inemiisi kutsuti küläkeelen nimega *Leegust-Pipi*. Tuu tulõ võru latsikeele sõnast *pipp* : *pipi* 'piim' ja arvada näüddäs, et tuu talu inemise kanni nii valgõt rõivit nigu piim. Perekunnanimi annõti mäekundi perrä, miä olf Leegustõ talu maa pääl.

Suguvõsaurja Povelü-Puusepä Evelini tiidmise perrä om Harglõ muud, et hindäle lubati perekunnanimi esi valli ja et ütte nimme kandsõ õnnõ ütse suguvõsa. Taa olõ-i muialpuul nii väega harilik. Nii sõs piässi olõma, et kõik Harglõ juuriga Hanimäe nimme kandva in-

mise piässi olõma esilini piten kavvõst sugulasõ. Nimme om eri paprin kirja pant eri muudu, küll *Hanimägi*, küll *Annemegi*. 19. aastagasaa edeotsan om üts saksastunu pere taasama nime tõlknu saksa kiilde ja saanu Genseberges. Ildamb om eestikiilne nimi jälki tagasi võet.

Ku setokõisilõ anti nimmi, sai 1921. aastal perekunnanimi *Hanimägi* ka kats Pankjaviitsa valla peret.

Perekunnanimi *Animägi* om annõt õnnõ Mulgimaal Karksin Polli mõisan Lilli külän ja arvada om tuu nimi valit kah mäe, suurõ Annõmäe perrä. Üts kõrd om taasama nimi võet hindäle ka eestistämisel nime Risu asõmõlõ. Täämbädsel pääväl om *Animägi* 30 inemise nimes.

FASTRÕ MARIKO

Paaditego Ähijärvel. Poomkant ja täävipakk – säändsist sõnno sai Ähijärvel 18. ja 19. hainakuul kõva saagmisõ ja kopsmisõ vaihõl kuulda. Karula rahvas tekk Urtsoni Kristjani ja Trolla Agu juhtmisõl loodsikut. Tuu es olõ harilik, a hoobis sille põhaga lavvust loodsik, määndse Ähijärvel pääl inne plastloidsikidõ tulõkit moodun olli ja määndsit viil üt-sikit järve veeren nätä vöi.

Urtsoni Kristjan, kiä esi säidse aastakka tagasi kaonu Saaroni Kalevi oppusõ perrä säändseseama loodsigu valmis tekk, kõnõl loodsigu tegemisest niimuudu: «Eelä alustimi põha tegemisest, saimi küle är painuta ja põhälava valmis. Sõs olf kõgõ suurõmb tüü tütü. Täämbä teemi pardalava, istõpingi, mõlakinnituse ja nikõrdami otsa är, sis tulõ viil tõrvada ja lättki loodsik vette. Hummõn (20.07 – toim) om Ähijärvel regatt. Seo olõ-i võidusõidupaat, a proovimi är.»

Loodsigu ehitämise projekti vidäjä Freibergi Lilian tiidse kõnõlda, et ku matõrjal olõman oill, tetti innembüisi sääne loodsik üte päävaga valmis. «Kaet hummõgu, et täämbä tulõ illos ilm, piäs õdagu kalla püüdmä minemä, sõs nakkatki loodsikut tegemä.» Tä imeht ka tuud, et es tiäki inämb vanno inemiisi, kiä viil mõistva säänest loodsikut tetä, a ku tegemises lätts, sõs tulliva vana mehe egält puult väläl, kõik tiidsevä, kuimuudu seo tegemine iks õigõlõ käü ja kõigil oill muidoki ka esi muud.

Loodsigu tegemine oill ütse projektist, miä om mõtõld vannu mõistmisi elon hoitmisõs. Tegemise man toimõnd ka mitmit latsi ja nuuri. Trolla Joosep, kiä mõlõmba päävä loodsigu tegemise man oill ja vaihõpääll ka suuri inemiisi avit, arvas, et parhilla tä säändse loodsigu tegemist esi ette es võtnu, a vöiolla näütüses kümne aasta peräst külh. Egäl juhul om täl inämb-vähämb teedä, kuimuudu tuu käü. Tulõ luuta, et tä sõs tuu loodsigu ka ütsekõrd är tege. Vähämbält om ütse tarkus jäl alalõ hoitu.

Pildi pääl ehitäse Trolla Agu, Urtsoni Kristjan ja Tolmuski Allan loodsikut. Loodsik sai valmis ja Tolmuski Allan võitsõ järgmäne päiv är ka Ähijärvel regati, tõõsõ võistõlja es lõvvä finišit üles.

RAHMANI HEBO jutt ja pilt

Vesipüks

JOHANSONI MADIS

Paarkümmend aastat tagasi, hainakuu lõpuh ollimi imäga uman maakoton Taivaskua Hatiku külän.

Ilma olli umbõ kuuma. Teimi puul päivä tüüd ja sis kaimi, et läämi hinnäst Hatiku järve viirde jahutama, umbõs katõ kilomiitre taadõ.

Jõudsõmi sinnä, illos väikokõnõ järv, nii vast 50 x 50 m vai tsipa rohkõmb, ku mano arvada 20 miitret kurõmarja täüs kasunut perve.

Rahvast oll kah vast uma 30–40 ümbre, nii nuuri ku vannõ, esiki peris tsillokõisi latsi. Osa inemiisi oll perve pääl peesütämän, mõni jago viin. Armunu paarikõsõ jalotiva nii maa pääl ku vii seen ja aiva ummi asjo.

Ma olli imäga viin, tsipa kavvõmban. Kõrraga kuulimi, et rahvas sälä takan nakaas rüükmä ja järvest vällä juuskma. Kaimi sälä taadõ ja sis näi ma kah elon edimäst kõrda vesipüksi. Oll vast nii kolmõ miitre korgunõ, nigu mafamahla kurnamisõ leika, päält vast paar miitret lagja.

Edimält tull veerest mi poolõ vast mõnõ miitre ja sis liiku pervega kõrvuusi

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

pia tagasi, kerkü korõmbalõ ja tekk säänest tuulõ kohinat ja mühinät. Esi keeref nigu hurr.

Mul võtsõ taa pilt naaru är ja imä ütelf: «Pojakõnõ, läämi är viist vällä, muido kas nõst su üles vai vii alla, kes naid luudusõ ja füüsiga säädüisi tiid, tõnõkõrd või nii vai naa.»

Taadõ kaiõn näimi, et tuul

püksil kattõ huug nigu är ja tä kõrras kerkü, sis lätõ järve pite pervega kõrvuusi paarkümmend miitret ja tõsõ poolõ kaldõ lähkül nigu ohatõn katõ järve sisse. Tuul jäi kah nii vakka, olõ õs hõngugi inämb.

Rahvas kõnõf, inämbüste vanõmba taadi-memme, et vesipüks om vanal aol är upu-

tanu nii väikeisi latsi, vannõ nõrgakõisi, ka eläjit, esieränis ku trehväse viin olõma.

Mullõ jäi tä elos aos hinge väiko ettekaemisõga, selle et ei tiia, mis elon või ette tul-la. Ei olõ rohkõmb nännü ja seoni aoni viil elon, olkõgi, et habõna iin ja hiussõ joba halli.

Parm tsuskas

Nalapidiga tsuskas ütiskunda mõnõst hellembäst kotussõst Rõugõ Rebäse külä miis VARUSTINI ANDRES, tunnõt ka nimega PARM.

Suvitsõl aol tetäs mitmõl puul tiitõid.

Tossu Tilda pajatus

Kuis umma ello kaitsa

Taat tull pahanulõ väläst ja naas lavva takan midägi kipõlt meisterdämä. Memm jäi mano saisma, a taadi tegemisel mõtõt joht es näe. Taadi käen oll peopesäsurunõ piiglikene, millele tä pulkõ külge säädse.

«Meil sainan illos piigli, säändse väiku päält näet õnnõ umma suurt nõnna. Viitku-i aigu tühä tüü pääle!» nurisi memm. Timä tahtsõ iks kõgõ targõmb olla.

Taat tekk selges, et tä mõtlõs jalakäijile taadõ kaemisõ piiglit vällä. «Täämbä olõs kolmas kõrd ratta ala jäänü. Ütski rat-taumanik su sälä takan jo kel-lä ei kõlista. Kõgõ hullõmba omma nuu elektri päält sõiduriista! Nuu tulõva nii suurõ tambiga, kas jõvvatki iist är karada.» kostsõ kodonõ vällä-mõtlõja.

Einhõ, jutt jumala õigõ. Ku elo om kallis, piät esi hoolõn olõma. Kiäki tõõnõ su elonatu-kõist joht kaitsma ei nakka.

TOSSU TILDA

Muda Mari pajatus

Olõ-i siin midägi kaabuga vehki

Ma kuuli raadiost, et Rummu Jüri om havvast üles nõõnu. Käiki tedä viil nännü olõ-i, a valitsus om joba naanu hobõsõ-vargit püüdmä. Tuu om sõs parhilla kõgõ tähtsämp riiklik tsiht.

Tulõva nädäli saa viimätsel valitsusõl ammõtih oltu 100 päivä. Midä tähtsät sõs valit-sus tuu aoga viil tennü om? Är omma klaaridu Eesti riigi jaos

kõgõ tähtsämpä küsümüse. Elo om riigih teno toolõ õkva illo-sambas saanu. Näütüses om mi inemiisi jaos väega tähtsä, kas juudiriigi päälilin om Jeru-salemmäh vai kohki muial. Viil lätõ eestläisi elo õkva mito kraati parõmbas, ku riigikogo valgõst saalist Euruupa lipp vällä visati.

A no saa 100 päivä müüdä ja või naada valitsust arvostama. Hoitkõ alt, ministri, olõ-i siin midägi kaabuga vehki.

MUDA MARI

Hää limmunaat Läti siropist ja mulliviist

Sai seo retsepti üte uma sugulasõ käest. Timä om Läti piiri veerest peri ja tuuperäst harinu käüma Hopan poodin. Põra om vällä maru lämmi ja üts jahhe juuk kulus säändse ilmaga iks är.

Rabarbrilimmunaat:

□ puul pudõlit rabarbrisiirupit Hopa poodist, õkva tuud, mis om tan pildi pääl. Om proovit ka tõisiga tetä, a seoga saa iks kõgõ parõmb;

□ 1,5 liitrit mullivett, või olla ütškõik määne, pääasi, et väega soolanõ ei olõ.

Sekä nuu umavaihõl kolmõliitriste purki kokko ja omgi hää maiguga limmunaat valmis. Ku külmembät juuki tahat, võit ka iäd sisse panda. Kuna limmunaati saa peris palfo, sis või tuud perän külmakapin hoita. A kae, et panõt anomalõ egäl juhul õhukimmä kaasõ pääle, et mull vällä es lännü.

Siirubi hind om katõ euro kanti, nii et periselt tuu odavamb ei tulõ ku poodist limmunaati osta. A tuuist om maik maru hää. Proovi perrä!

retsepti kirotõ üles RAHMANI HEBÕ

Maolda nali

Mõni nali om nii maolda, et aja peris naardma. Toimõndaja om üte säändse siia vällä vallnu.

Tohtrõ kirotõt kõhärohi

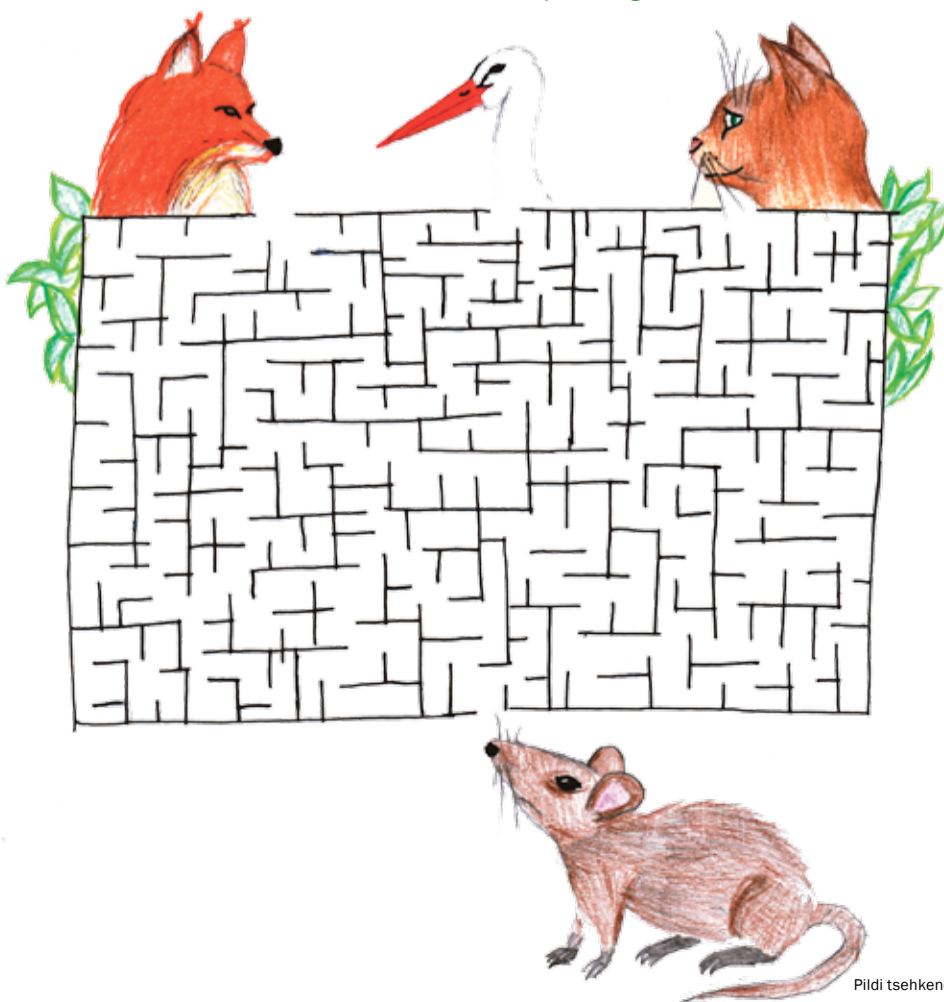
«Noh, kas ti magasiti vallalid-sõ aknõga, nigu ma sooviti?» kūsüs tohtri ravialotsõ käest.

«Magasi,» vastas tuu.

«No ja kui om, kas kõhä om kaonu?»

«Ei, kõhä om alalõ. Kaonu omma kuldkell, raadio, üsã-putri ja rahakott...»

Kiä saa hiire hindäle – kas repän, kurg vai tsiidso?

Pildi tsehkend SAARÕ HIPPI

Latsilõ

Vastus saada üte nädäli jooksul meiliaadrõssi pääle latsinukk@umaleht.ee vai postiaga: Uma Leht Tartu 48 65609 Võro.

Vastussõ mano panõ' kirja uma nimi, vannus ja kimmähe ka postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai plaatõ.

Latsinukka tugõva' Võro Instituut ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra vastus om KADAJAMARI.

Avvohinna saa HEINMETS SA HUGO (8) Häätaro küläst.

Telli Uma Leht!

6 kuud – 6 €,
12 kuud – 12 €,
e-arvõ püsिमassuleping 0.85 € kuun.

Telli saa ExpressPostist:
tellimine.ee/umaleht,
tel 617 7717.